



АНТРОПОСОФСКИ ВЕСТИ

Брой 7
Март-Април 2000

Антропософията е път на познание и себеразвитие, който обхваща сферите на философията и науката, изкуството и социалния ред; предлага духовно-научни методи за развитие на истинско осъзнаване на Реалността, дава обективно обяснение за човешката и световна еволюция. Основателят д-р Рудолф Щайнер (1861-1925) предоставя на всяка индивидуалност в пълна свобода обективно да изследва и провери фактите, изнесени от него за видимия и невидимия свят.

През пролетта празнуваме Великден като годишнина на станало някога еднократно и неповторимо събитие и като събитие, което става всяка година по това време.

Еднократното и неповторимо събитие е Мистерията на Голгота с върховен момент Възкресението на Христос. В тази мистерия е съсредоточена цялата същност на развитието на човечеството и на Земята. Върху нея пада сянката на това развитие от Грехопадението до тогава, а именно Кръстната смърт като изкупление на греховете, а Възкресението хвърля светлина върху бъдещото развитие. Мистерията на Голгота е всъщност мистерия на човешкото развитие, повратна негова точка. В своя път дотогава човекът се отдалечава и откъсва от своята духовна родина и навлиза все по-дълбоко в материята. Христос, нашият Бог, извървя този път надолу, като се въплъти в тялото на Исус, стана човек и като човек понесе смъртта. Тогава възкръсна като Дух, като Бог. До Кръстната смърт Христос повтори миналото; Неговото Възкресение и Възнесението Му в духовния свят разкри пътя на бъдещото развитие на човечеството: "Аз съм Пътят, Истината и Животът." И пред човека в перспектива застана дилемата: да тръгне ли по този път на възкресението, като премине през своята Голгота, или да продължи да върви надолу към бездната.

Христос показа Пътя и призова човечите да поемат този път: "Елате при Мене, отрудени и обременени, и Аз ще ви успокоя. Вземете върху себе си Моето иго и научете се от Мене, защото съм кротък и смирен на сърце. И ще намерите покой на душите си, защото Моето иго е благо и Моето бремe е леко." Подаде им ръка и предложи Своята помощ, защото знаеше, че човекът е слаб и не може сам да извърви този път: "Защото без Мене не можете нищо да сторите." Но Той остави на свободната човешка воля този съдбоносен избор.

За да тръгне по пътя на Христос,

Великденски тайни

човек трябва да се пребори с Луцифер и Ариман, които командват живота му тук на Земята. А това е извънредно трудно. Христос очисти земната природа от тези паднали духове, но сега те са се укрепили вътре в човека и той трябва да се спаси от тях, като с Христовата помощ премине през своята Голгота. Това, което Христос изстрада еднократно, човекът и човечеството ще го изстрадат през своите бъдещи прераждания.

Възкресението на Христос е космическо събитие, затова то стана през пролетта, когато нападенията на Луцифер и Ариман върху човека са най-силни и човек има най-голяма нужда от закрилата на Христос. Празнуването на Великден има значение и за това, да осъзнаем тази опасност, за да и се противопоставим и потърсим помощта на Христос.

Всяка пролет аримановите същества, които са от етерно естество, напъргат всичките си сили да съединят човечите със земната маса, да ги разложат и разтворят в нея, да оживят чрез равовика Земята и да я одушевят с астрална субстанция от човека и Космоса и да подчинят на себе си цялото това образувание. Те не могат да постигнат това напълно, защото след Мистерията на Голгота всеки човек е проникнат от лъч на Христос. Но те са доволни и от частичен успех - когато довеждат човека до положението, по думите на Рудолф Щайнер, "да се втвърди, да се уеснафи, да го материализират така, че той да не мисли нищо повече, да не чувства нищо повече освен това, което мислят и чувстват веществата в него."

Луциферичните същества, които са от астрално естество, се стремят отгоре да поемат чрез въглената киселина, която човечите произвеждат и издишват, човешките етерни тела от Земята, за да ги използват за себе си и с тях да образуват нещо подобно на човека, на което ще липсва долната част на човешкия организъм - някакви странни чо-

вешко-ангелски луциферични същества. Наличието на известен лъч от Христос у човека отново го спасява от тази луциферична напасть.

Без Мистерията на Голгота, без Христовото Възкресение, луциферичните същества отгоре и ариманичните същества отдолу щяха да изтребят човечеството, каквото е то днес, и щяха да си го поделят: едните щяха да използват една част от него като състав на човекopodobни луциферични същества, а другите щяха да употребят другата част на човечеството като субстрат на една жива и одушевена ариманова земя.

Между тези две крайности човекът е разпнат особено силно през пролетта по време на Великден. И това е времето, когато той може да избегне тези опасности като приеме Христос в себе си и с Негова помощ се избави от Луцифер и Ариман; и да си остане човек със свободен Дух, здраво стъпил на своята Земя. Този пролетен миг ще настъпи за всеки човек - за един по-рано, за друг по-късно, и тогава наред с Възкресението на Христос, той ще чувства и своето възкресение, ще празнува и своя собствен Великден.

С казаното тук ние се докосваме само до външната страна на великденските тайни. Тяхното пълно значение човек ще разбере когато самият той ги изживее, когато приеме Христос в себе си, като премине през своята Голгота и постигне своето възкресение. Тогава пред духовния му поглед ще се разкрият всички тайни на природата и на света и той ще се обедини с тях, както гласят следните думи на Рудолф Щайнер, казани през пролетта:

*Когато от дълбините на душата
Духът обърне поглед към света
и от безкрайните простори бликне красота,
тогава от небесните далечини
сила на живот се влива в тялото човешко
и с мощното си действие обединява
Духа със битието на човека.*

Петко Бояджиев

5 август 1999,
Лясковец

Бележките, които следват са една част от това, което записах, когато обмислях въпроса за членството в Антропософското Общество. Това, разбира се, са само фрагменти, но върху тях могат да израснат други мисли, свързани с предстоящия Михаилев празник, с по-интимната и езотерична страна на въпроса за членството в Антропософското Общество, а така също и с въпроса за Единното Антропософското Общество в България. В помощ могат да бъдат шестте тома лекции върху Кармата, изнесени от Рудолф Щайнер през 1924 (GA235-240), както и например, "Рудолф Штейнер и краеуголните мистерии на наше време" на С. О. Прокофиев.

13 юни 1998,
Лясковец

За членството в Антропософското Общество

"Никой не може да влезе в Антропософското Общество, поне ако това влизане е съвсем честно и завладяващо душата, без да бъде дълбоко засегната неговата лична съдба."

(Рудолф Щайнер, Библ.237, 3.VIII.1924)

В навечерието на Михаилевия Век

Човекът: Моля те, майчице моя,
приказката своя ти ми разкажи!
Открий ми своите тайни!

Вселената: Дете мое,
на теб приказка разказала бих аз,
когато ти, мъниче, своята
с мен решиш да споделиш!

На Бога-Слънце и на неговия посланик Михаил,
повелята до целия Всемир ти чуй:
отделният човек - това сте всички вие -
на Всемира първи ще говори;
а отговорите на въпросите велики -
за това Всеблагият едва след туй ще се погрижи!

6 януари 1997
Рождество Христово

... Това, което очаква от нас Михаил, е да проявяваме инициатива. Боговете очакват от нас това, което ние изнасяме насреща им. А тъй като ние притежаваме истински само нашия Аз, и то дотолкова, доколкото го осъществяваме в свобода и от любов към Духа, то ние можем да изнесем към духовния свят единствено това, което жертвено пораждаме чрез една по-висша спиритуална активност на нашия Аз. За задачите и целите на Антропософското Общество това е може би най-важното: само чрез подобна Азова активност, проявяваща се в кармичните взаимоотношения между отделните членове на Обществото, то може да се променя

така, че да бъде земният орган, от който се нуждае Антропософското Движение. Като антропософи ние не можем да разчитаме на идващото от миналото; това, което ни обединява, е изискването да "приведем в порядък нашата обща карма", защото само така може да се роди това, което има значение за сегашната и бъдещите епохи. И влизайки в Обществото, ние поемаме грижата за изпълнението именно на тази задача...

Свещен съюз
В този миг неповторим
От дълбините на своята душа
На своя приятел и учител най-любим
Сърдечно подавам аз ръка.
20 май 1998

... В известен смисъл чрез своето жертвено дело Рудолф Щайнер направи възможно да намерим и в земния си живот това, което макар и под друга форма вече сме изживели по-рано... нима бихме могли да се чувстваме истински "тъпни" без Антропософията. Тя е това, което придава смисъл и цел на нашия живот. И намирайки я, в определен момент, ние бихме могли да направим следващата стъпка: ние можем да намерим истински нашия учител и да му позволим да бъде сред нас, поемайки по жертвения път, по който и той вървя през целия си живот. Вървейки именно по този път, той направи огромната жертва и свърза - по време на Коледното Учредително Събрание 1923/1924 - своята съдба с обективната Карма на Обществото, а чрез това косвено и с нашата. И какво трябва да направим ние тогава? Нима ще стоим безучастни? Не! Това не съответства на импулса, даден чрез Коледното Събрание. И в такъв случай Антропософското Общество няма да получи тази форма, която то трябва да има, ако иска да изпълни своите задачи. Тяхното изпълнение зависи от личния принос на всеки от нас...

Огън на жертвата

Във този ранен час, днес - сряда,
Огънят гори, образи загатва, бушува,
Каго море от страсти се вълнува,
Но за друго трябва да говори тази клада.
Във себе си дълбоко болката поемам:
Уви, с изгореното ще трябва да се разделя.
Но единствено така ще мога да родя
Своите висше Себе. И вземам,
С развълнувано сърце и леко потреперващи ръце,
Образуваната пепел, която ми нашепва:
Ще трябва земният ти Аз да умре,
За да може истинският да се сдобие със криле.

10 юни 1998, сряда
Владимир Комаров

Вести от Варна: От 6 до 9 април на групата във Варна гостуваха антропософи от Холандия. През тези незабравими четири дни двете групи, под ръководството на Марсел Фонтейн, съсредоточиха волята и мислите си към създаване на оздравителен импулс за земята ни. Това се извърши чрез процес, подобен на приготвянето на хомеопатичните лекарства и препаратите в биодинамичното селско стопанство. Процесът е сравнително нов и се състои в пулверизиране на един от скъпоценните камъни, от които ще бъде изграден бъдещият Йерусалим, описан в Откровението на Йоан. Трудно е да се опишат чувствата, които се събудиха у всички нас чрез усилията ни да се свържем с духовното качество на камъка хризопраз. Тази среща несъмнено беше един силен духовен импулс, който даде много светлина на душите ни пред Великденските празници.

Диана Ботушарова

Дните не ме отдалечават от Теб.	Когато тайните станат явни - любовта тържествува.
Ако Ти си истината, всеки миг ме приближава до Теб.	Когато - изправена - падна на колене - любовта тържествува.
Какво щастие.	Когато - пречистена - на глътки отпивам благодат след благодат - любовта тържествува!

30.06.99

02.07.99

Дарина Шентова

Един “йога” в Кемпхил

Винаги част от мен се е стремяла към познанието. Този стремеж, бавно и сигурно, е чакал своето време и ме е водил към откритието на самия себе си. Желанието ми за някакъв вид истинско познание е било всъщност една проекция на моето желание да позная самия себе си. Част от него бе и стремежът ми към науката психология, проекция на моята собствена нужда от “психология”. И така, със силата на желанието ми се подреди и животът ми по неведом начин, за да се сбъднат моите стремежи. Светът постепенно загуби своето значение, избледня и остана само стремежът, остана само аз.

Тогаваш отидох в Camphill. Всичко, което знаех за това движение, бе от рекламната брошура, която се предлага на всички, които се интересуват. Интересът ми към хора с умствени проблеми не беше провокиран от нищо до този момент. Бях провокиран от антропософията, книгите на която, редом с неколцина сродни автори, четях с все по-усилващ се интерес. Това бе шанс за мен да слеза от света на идеите и на своего рода небитието, в света на практиката и живота.

Бях изненадан. Очаквах една свята комуна, където радостта и щастието те причакват зад всеки ъгъл, а разговорите на “святни” теми не секват край тлеещия огън. Нищо подобно. В Кемпхил никой не говори за антропософия, още по-малко за езотерика. Антропософията там се живее, тя не се говори. От неколцина смели хора от различни националности, които с примера си се опитват да внесат ред в обръкваните души на деца с умствени затруднения.

Ден след ден минават. Животът в Кемпхил е еднообразен, за разлика от външния живот, където имаме шанса да се разпилеем, да се преместим от едно място на друго, да се скрием от

едно впечатление в друго, да бъдем далеч от себе си. Тук всеки ден е различен на миналия, всяка събота е различна, но еднаква с предходната. Празниците се повтарят изпитателно все на една и съща дата. Има ритъм, подчинен на децата, заради които училището е създадено и който е посветен на тях, за да ги научи на него, на ритъма на живота.

Еднообразието отвън е компенсирано от вътрешна динамика и будност. В монотонността на ритъма срещите със самия теб зачестяват. Мощни помощници в това са самите деца, които искат твоето пълно и постоянно присъствие, подкрепа и всеотдайност. Често те са като огледало. Виждаш тях, а всъщност виждаш самия себе си. Във всяка ситуация, дума, поглед. Те те наблюдават, очакват, следват, но никога осъждат. Съденето си го правиш ти.

Възпитателите са хора, които са от години в движението и гледат на себе си предимно със себеотрицание и чувство за хумор. Кемпхил изглежда е намерил почва в Англия именно поради необходимостта от много чувство за хумор при сблъсъка със самия себе си. Чувство, което не е чуждо на английския характер.

Лесно е човек да живее призванието си. Лесно е да живее и илюзията си. Психологията беше една моя идея, осмисляща живота ми дълги години, даваща сили и вдъхновение да продължавам напред. Разделен с илюзията, трескаво се опитвах да намеря призванието. Пътят между двете е пуст и пълен с обръкване. Без посока в небето, във въздуха се реех, като лед, чието ято е отлетяло. Сам и напуснат, изненадан, безмълвен и пуст от липсата на своя ангел-водител. Дори и демона го нямаше, когото аз бях

считал за ангел. Сега и двамата ги нямаше. За единия бях глух, а другият избяга.

Ангелите са на Земята. Глупаво е да търсиш Божественото по небето, когато то е тук - в красотата навсякъде, в самите нас, готово да се появи, ако го повикаме. Аз, като Икарус, летях и се реех из облаците бели, с криле от восък.

Красиво е да летиш. Летенето ми помогна да се откъсна от Земята-майка, от нейната грижовност, топлината приспивна, гравитация и земност; над мощния инстинкт на неосъзнатост и принуда, в които родствени сме всички. Летях и виждах всичко това като на кинолента, в която дърветата се срещат в гори, а горите в планини. Далечни върхове и долини покрити с вечна белота, мъдречи и художници пленени в тази хубост, планинско чисти езера с прекрасни имена, замислени университети и небе, понесло своя зодиак в танц, пленяващ и безмълвен. Накрая, стигнах до ден тих, красив, в който слънцето гореше с лъчи, а отдолу бе повърхността на океан като огледало. Погледнах и се разпознах. Това бях аз. Сякаш непознат досега, изненадващ, но това бях аз - с всичките си страсти, инстинкти и нагони, илюзии, заблуди, величие и слава, сякаш досега притежание на някой друг.

Небето бе сияйно, слънцето искрящо и восъкът започна да се топи и капките му посипаха земята. Отново полетях, но този път обратно и надолу. Земята се приближаваше, реална, огромна, красива и грозна, безразлична и обична, единствена.

Отново съм тук. Аз и Свободата.

Мартин Атанасов

През юни 1999 варненското издателство “Зограф” отпечата превода на книгата “Фази- духовните ритми в зрелия живот” от холандския психиатър, педагог и антропософ Бернард Лийвехуд. Преводачката Диана Ботушарова гостува в гр. Апелдорн, Холандия по покана на Марайке ван Хаселт, член на ААГ, чиято инициатива направи възможно да се издаде тази книга на двайсет и четвъртия ѝ преводен език - български. Помолихме Д. Ботушарова да сподели впечатленията си от това пътуване. Тук поместваме част от нейния дневник, който тя е нарекла

ХОЛАНДИЯ - ЗЕМЯ ОТ НЕБЕ И ВОДА

2 октомври - събота:

В началото бяха... облаците. Тепърва сякаш да открия тяхното очарование, пресъздавано от толкова художници. Марайке ме посреща на летище Схипхол със символ - холандско лале, изработено “по антропософски” от дърво. След два часа в невероятно чистия влак сме в Апелдорн - малък град от 150 хиляди жители в провинция Хелдерланд. Големите прозорци на къщите гледат открито, незащитени от завеси. А и стопаните се гордеят с домовете си. Първо развеждат гостенина из целия си дом, което в превод означава - Добре дошъл.

5 октомври - вторник

Научавам повече за работата на антропософите в Апелдорн. В града има 60 члена на ААГ и около 90 души, споделящи антропософските идеали. Работят в гру-

⇒ стр. 4

ВАЛДОРФСКА ПЕДАГОГИКА

На 4, 5, 6 и 7 май в София се проведе конференция Плурализъм в образованието, организирана от *Гьоте институт* и българската инициативна група, със съдействието на Нана Гьобел от *Приатели на валдорфската педагогика* в Берлин. Конференцията предизвика голям интерес сред педагози, специалисти и учители и препълни конференцията в хотел Родина. В следващите броеве ще публикуваме подробни материали за нея и бъдещата работа на валдорфската група.

Таня Милчева Маркова от Варна започна тригодишно обучение в одеския семинар по Валдорфска педагогика.

Холандия-земя от небе и вода (прод. от стр. 3)

пи по интереси: четене, рисуване, евритмия, занаяти. Групата "Пилигрим" например проучва новото значение на празниците и търси подходящи форми за тях. Миналата година тя организира посещения в катедралата Шартр, за което всеки участник прави предварително проучване и подготвя определена тема. Друга група изследва същността в Библейски текстове и търси истината, абстрахирайки се от тълкуването, наложено от църквата. С особено уважение се ползва групата "Аврора". Тя се занимава с възможностите, които антропософията предлага на хората през последния период от настоящия им живот на земята, организира бдения през трите дни след преминаване на Прага, шие траурни дрехи, разговаря с близките. Всяка година групите със сходна дейност се срещат на национално ниво. Посещавам Елке в работилницата ѝ - един истински свят на приказки и легенди, където тя майстори антропософски кукли и предава уменията си на другите. Вечерта съм гост на групата за медитативно четене в тъй наречения *Дом Терапевтика*. Той е построен с общите усилия на всички приятели на антропософията в Апелдорн и архитектурата му отразява идеята за формата като движение, станало покой. От двете страни на входа и във фойето седем колони от стъблата на съответния вид дърво символизират седемте планети. Докато чакаш лекарят да те приеме, можеш да съзерцаваш къта на природата, аранжиран от групата на Елке.

7 октомври - четвъртък

Днешният ден включва друга, неофициална столица - Зайст, Мека на антропософията в Холандия. Първо разглеждаме тъй наречения *Дом Йона* - свободно училище за гимназиално образование, построено в огромен естествен парк. Отбиваме се в административната сграда на Антропософското общество. Рийт оставя кореспонденцията, за която отговаря и ни придружава до биодинамичното стопанство край града. В стола обядваме заедно с група от петнайсетина млади чехи, които се обучават в специален курс по биодинамично земеделие. Прием кафето си в дома на Мария де Зваан. Тя ни разказва за първото си, изпълнено с приключения посещение в България и многобройните антропософски курсове, които е провеждала в дома си. Предстои ни още едно кафе, този път със сина на Б. Лийвехуд - Хилдебранд. Той ни показва видеофилм с интервю, дадено от баща му пред германската телевизия. В дома на писателя ни посреща г-жа Лийвехуд, усмихната и словоохотлива дребна женица на 83 години. Срещата е мила и вълнуваща, тъй като г-жа Лийвехуд освен съпруга е била и "дясната ръка" на Б. Лийвехуд в антропософската му дейност. Зад дома им, в другия край на двора, по тяхна инициатива сградата на бившия кмет сега е училище за деца със специални нужди.

8 октомври - петък

Сутринта посещавам Свободното училище за основно и прогимназиално образование в град Зютфен. В учителската стая научавам, че учебният ден в първи клас започва с приказка, във втори клас - с житието на някоя светец, а в трети клас - с Библейска история. За първия час съм закъсняла, но влизам при второкласниците в часа по рисуване. Езикова бариера не ми пречи да усетя как с вдъхновения си разказ младата учителка насочва въображението на двайсет и четирите деца към Михаил и битката със змея. Следва песен за Михаил и плавен преход към френски език. За малко да изпусна следващия час, тъй като началото и края на часовете не се отбелязват със звънец. Шестокласниците нетърпеливо ме очакват и веднага ме включват в часа си по английски - задават ми въпроси, изпитват познанията ми с гатанки и дори изнасят кратко представление на английски. Следобед се присъединявам към групата на психотерапевта Герт Сийбес, който изнася лекции и в Гьотеанума. Тук практическят му курс е посветен на 12-те добродетели, дадени от Рудолф Щайнер за всеки месец. Предната седмица групата е работила върху казус за изграждане на смелостта, а в днешното занятие Герт поставя задачи във връзка с усета към дискретност, който ни дава силата за медитация.

АДРЕСИ**Общество за антропософска наука "Изис-София" - София**

председател: Вера Гюлгелиева
адрес: ул. "Цар Борис" 50, София, тел. 02/51 85 60, 02/54 20 48
адрес за кореспонденция: п.к. 152, 1463 София
срещи на раб. група: всяка сряда, 18.00 часа; всеки е добре дошъл след предварителна уговорка
лекция в Столична библиотека: всеки месец (четвъртък), 18.00 часа
учебна програма: "Ръководни антропософски принципи"
библиотека: книги на български и английски език, книги на издателство "Изис-София"

Антропософско дружество "Рудолф Щайнер" - София

председател: Петко Бояджиев
адрес за кореспонденция: ЖК "Люлин", бл.611, вх. Г, ап. 91, София 1336, тел. 02/24 62 91
срещи на раб. група: всеки вторник, 17.30 часа
учебна програма: медитативно четене на лекции от новоизлезлите книги, преведени специално за групата лекции от немски
библиотека: около 60 тома трудове на Рудолф Щайнер на немски език.

Антропософско дружество "Михаил" - София

председател: Светла Цонева-Бисерова
адрес: ул. Цар Симеон" 55, ет.2, София 1000, тел. 02/983 1144
срещи на раб. група: всяка събота от 16.00 часа; всеки е добре дошъл след предварителна уговорка
учебна програма: "Ръководни антропософски принципи"
библиотека: книги на български, немски, английски, френски и руски език.

Антропософско дружество "Рудолф Щайнер" - Стара Загора

председател: Недялко Абаджиев
адрес: ул. "Отец Паисий" 87, ап.73, Стара Загора, тел. 042/597 94, 042/484 03
адрес за кореспонденция: п.к. 173, 6000 Стара Загора
срещи на раб. група: всяка сряда от 18.30; всеки е добре дошъл след предварителна уговорка
учебна програма: "Ръководни антропософски принципи", темата на годината, "Медитация на основополагащия камък"
библиотека: богата антропософска сбирка на български, немски, английски и руски език.

Група във Варна: Диана Ботушарова, тел. 052/236 584

Работна група по Валдорфска педагогика: Снежана Бечева, София, тел. 02/660 951

Асоциация за антропософска медицина
Хуманитарна фондация "Деца на бъдещето"
Консултативен антропософски лекарски кабинет

председател: д-р Калина Костова
ул. "Гурко" 10, ет.3, ап.6, София, тел. 02/981 3516

Курсове и уроци по евритмия - Диана Демирева

Бюлетина съставиха:

Диана Демирева, п.к. 255, 6000 Стара Загора
Георги Акабалиев, п.к. 255, 6000 Стара Загора
Недялко Абаджиев, п.к. 173, 6000 Стара Загора
телефони: 042/886857; 042/48403
Очакваме интересни материали, мнения, препоръки. Всяко дарение е добре дошло.

Разпространява се безплатно!